

[Statsministeren.]

hvor vi inden for regeringen mener man kan holde igen, har sammenhæng med det, jeg nævnte før om at holde igen på statsudgifterne, det er det område, som hedder ny anlæg. Der er en række områder, reparationer og veje, hvor der nok må være mulighed for visse besparelser. Rent faktisk ligger det sådan, at der er sat så meget nybyggeri i gang, også for staten og kommunerne, i de foregående år, at hvis man skal færdiggøre det, har man vist udnyttet kapaciteten, og der er ikke plads til at påbegynde ret meget nyt.

Endelig for det tredje går jeg ud fra, at de fleste i salen er enige med mig i, at hvad det gælder om, er at øge den samlede opsparring eller sørge for, at forbrugsstigningen holder sig inden for det, der er plads til under hensyntagen til produktionsstigningen og investeringerne o. s. v. Det kan ske ved, at man øger opsparringen på det private område. Der har her i tinget været ført mange og lange diskussioner om dette emne. Jeg tror, vi er kommet noget længere, idet vi har tilkendegivet — jeg har også gjort det — at vi gerne ser opsparringen øget på alle felter, men at vi ikke kan se, at det kun er opsparringen på det private felt, der er nødvendig; vi tror heller ikke, at man tilstrækkelig hurtigt kan komme i gang hermed. Men heri ligger ikke, at vi ikke tror på, at det på lang sigt vil være uhyre værdifuldt for samfundet, hvis en større opsparring kunne tilvejebringes. Jeg vil gerne sige, at den væsentligste forudsætning herfor er, at man kan fortsætte den økonomiske vækst. Der er jo i de senere år gennemført større privat opsparring her i landet end nogen sinde. Det er altså ikke nedgang i opsparringen, man kan klage over; opsparringen er steget, men den er simpelt hen ikke steget nok. Der er altså som sagt foretaget større privat opsparring end nogen sinde, og baggrunden for dette er ganske naturligt, at vi har haft en god indkomstudvikling, og derfor må forudsætningen for, at det kan fortsætte, være, at denne indkomstudvikling kan fastholdes.

Men ud over det, som jeg altså betragter som det væsentlige, det almindelige økonomiske klima, er det givet, at man kan øve en indflydelse på den private opsparringstilbøjelighed. Der har jeg det indtryk at

man fra oppositionens side mener — jeg kan bedst dømme ud fra de taler, man ser refereret, og de kronikker, der er blevet skrevet — at hele vort aktuelle problem kunne løses ved at prøve på at øve en kraftig indsats rent øjeblikkelig på den private opsparring. Hertil skal jeg sige, at det tror jeg ikke, men jeg tror nok, der kan gøres noget. Vi har da også fra regeringens side gennem fremsættelse af lovforslag her i tinget i god tid lagt op til drøftelse heraf. Vi har ikke fra regeringens side hævdet, at dette var den eneste måde, det kunne gøres på, men vi har ved at lægge lovforslag frem givet mulighed, givet forum for drøftelser af de muligheder, der foreligger ud over dem, regeringen har foreslået. Er det sådan, at man fra oppositionens side er meget interesseret i, at man hæver de beløb, inden for hvilke man kan spare og trække fra på selvangivelsen, inden for de 600 kr. og de 1 000 kr., kan dette også indgå i drøftelserne, men vi må være klar over, at nettoeffekten inden for dette felt ikke er nær så voldsom, som man prøver at give udtryk for.

Endelig: skal man prøve fra det offentlige side at øve indflydelse på den private opsparring, må det ske gennem en ændring af vort skattesystem. Nu er det sådan, at man kan ikke pludselig ændre et skattesystem, men man kan, hver gang man foretager noget, som skal laves af andre grunde, prøve på at foretage ændringerne på en sådan måde, at de tenderer i retning af at opfordre til i højere grad at foretage opsparring. Der vil jeg sige, at hvis man betragter de to lovforslag, som den højtærede finansminister har fremsat i dag, og prøver at tænke igennem, hvad virkningerne bliver af reduktionen af indkomstskatten og af den foreslåede omsætningsafgift, så må man mene, at sluteffekten heraf bliver en større opsparringstilbøjelighed.

Jeg har set anført, at det er dog højst ejendommeligt, at man ved at stimulere opsparringen på den måde, der her er tale om, skulle få en større opsparring. De penge, folk sparer op, sparer de op for at bruge dem igen. Må jeg have lov at gøre opmærksom på, at opsparring består simpelt hen i at udsætte forbrug. Hver gang man udsætter en kroners forbrug, er der sket en opsparring. Derfor har det sin værdi at spare op, før